

Chào Em Buổi Sáng

Như thường lệ, anh chào em Buổi Sáng
theo lệ thường, em nói Cảm Ơn Anh
Sáng hôm nay, anh gõ cửa: Lạnh Tanh
Em! Im Lặng! Chỉ Bình Minh Chim Hót!

Em đâu rồi? Em ra chơi Phú Quốc?
Hay em đang ở vịnh Bắc Vân Phong?
Em nghĩ anh chỉ là một người dưng?
Nghe gõ cửa cũng đừng ra mở!

Vậy mà em nói Em Nghe Lời Chúa:
"Ai xin thì Cho, ai hỏi thì Đáp, ai gõ cửa thì Mở", Thánh Kinh...
Cứ hàng năm, cứ tới lễ Giáng Sinh
em ngoan nhất, em là người-ngoan-đạo!

Sáng hôm nay...
anh đứng nhìn bầu sáo
chúng bay sang sông mà chẳng đợi đò
em cũng bay rồi...em như một giấc mơ!

Anh tự dưng nghe thềm xấu hổ
nghe lạnh lòng vì hình như có gió?
Yêu Người Ta quyết tuân thủ lệ thường
bởi vì yêu là biết mấy nhớ thương...

Xưa, Nguyễn Công Trứ, giữa đường tao ngộ
với một cô nàng...lâu ông không nhớ
rồi một hôm lại gặp lại, không ngờ...
cô nàng đọc cho ông nghe hai câu thơ:

"Giang sơn một gánh giữa đồng
Tuyền quyên ứ hự, anh hùng nhớ chẳng?"
Nguyễn Công Trứ cười hả hai hàm răng
rồi...chuyện đó...đi vào văn học sử!

Em em à, hôm nay anh ứ hự
giữa ban ngày...nghe rõ tiếng chim kêu
không nghe em thỏ thẻ những lời yêu:
"Em Đã Dậy Em Chào Anh Buổi Sáng!"

Tình yêu đẹp là tình-yêu-lãng-mạn
sóng tràn bờ, sóng lại trở ngược thôi!
Anh yêu em tình biển tình trời
tìm được trái sim anh sẽ chia em một nửa!

Nửa trái sim...nửa trái tim anh, đó
một mai này chín đỏ rụng rơi...
Anh chào em ban mai không tiếc uống một lời
càng thêm nhớ em thêm và càng cứ nhớ!

*Coi như anh gọi một con đò lữ...
mờ trên sông một bầy sáo qua sông...*

Trần Vấn Lệ